

THE FULL STOP. NORM AND EXCEPTION IN THE PRESENT-DAY ROMANIAN

CRISTINA FURTUNĂ

Valahia University of Targoviste

Abstract: The first punctuation mark used was the full stop, which was not only functioning to mark the end of an utterance, but also defined its components (propositions within a sentence, groups and even single words, words within a sentence). This paper presents the rules for the full stop, according to the Directory of 1995 and some of the exceptions of all language registers. Punctuation can mark infringement of rules, creating emphasis effects.

Key-words: punctuation, full stop, rule, exception.

The first punctuation mark ever used was the full stop, which marks the break made in speaking between the independent simple or complex sentences of a text, as well as the end of a textual unit (the latter delimited as well using the alignment technique).

Etymology: from Lat. *punctum*.

Attested: Miron Costin, Opere 45 / V

1.1. Definitions:

Șăineanu L. (1925): “Semn de punctuațiune” (Punctuation mark).

DLRM (1958): “Semn mic și rotund folosit în scrierea de mână și de tipar ca semn de punctuație, pentru a indica: sfârșitul unei expunerii care are înțeles deplin, pauza care se face între propoziții sau fraze independente, prescurtarea unui cuvânt” (Small and round sign used in handwriting and typewriting to indicate: the end of an exposition which has a full meaning, the break between independent simple or complex sentences, the abbreviation of a word).

DEX (1996): “Semn grafic mic și rotund, asemănător cu o înțepătură de ac, folosit ca semn de punctuație, pentru a indica pauze între propoziții sau fraze independente” (Small and round sign, similar to the hole made by a needle, used as a punctuation mark to indicate the breaks between independent simple or complex sentences).

ELR (2001): “Primul semn de punctuație folosit a fost punctul, care avea nu numai funcția de a marca sfârșitul unui enunț, ci delimita și componente ale acestuia (propoziții din cadrul unei fraze, grupuri de cuvinte și chiar cuvinte unice din cadrul unei propoziții)” (The first punctuation mark ever used was the period, which not only had the function to mark the end of an enunciation, but also delimited its components – simple sentences in a complex sentence, word groups and even unique words in a simple sentence).

DSL (2001): 2. “Semn de punctuație. În româna contemporană redă o pauză: după fraze formate din propoziții enunțiative, după propoziții enunțiative independente, între propoziții enunțiative în raport de coordonare sau de subordonare și alcătuind o frază fragmentată, după propoziții interogative indirecte, după (grupuri de) cuvinte echivalând cu o propoziție enunțiativă independentă” (Punctuation mark. In contemporary Romanian it renders a break: after complex sentences made up of enunciative simple sentences, between enunciative simple sentences coordinated or subordinated that make up a

fragmented complex sentence, after indirect interrogative simple sentences, after words or word groups equivalent to an independent enunciative simple sentence).

MDA (2003): “Semn grafic mic și rotund folosit în scriere”. (îvp) *pont*, (îrg) *ponct*, (îvr) *punt* (Small and round graphic sign used in writing).

DEXI (2007): “Semn mic și rotund, asemănător cu o înțepătură de ac, folosit în scriere ca: a) semn de punctuație cu valoare de pauză, care se pune la sfârșitul unei fraze sau al unei propoziții independente, după grupări de cuvinte sau după cuvinte izolate care echivalează cu propoziții independente” (Small and round sign, similar to the hole made by a needle, used in writing as: a) punctuation mark having the value of a break, placed at the end of an independent simple or complex sentence, after word groups or after isolated words equivalent to independent sentences).

1.2. What does the full stop indicate according to the Orthographic, orthoepic and punctuation guide (Îndreptarul ortografic, ortoepic și de punctuație) of 1995

The graphic sign called *full stop* marks the break made in speaking between simple or complex sentences independent in point of meaning. It is also placed at the end of certain independent simple or complex sentences, word groups or isolated words equivalent to independent sentences after which speaking no longer continues.

- “Unde?”

- “Păi, da, la Frankâfurt am mers [.]”

- “Unde-i asta - după Baia Mare?” - Era distanța maximă cunoscută de Miță, de când li se arătase “harta României[.]”

“Nuuu! ... Maai departe!”

“Pe la Paris?”

- “Nu, dom'le! O să ne uităm p-ormă pă hartă, că mi-a dat –o din avion Nenea, c-a luat-o din dosu' scaunului din fața mea [.]”

- “Da, pe urmă [.] Și?”

(Tatiana Slama –Cazacu, *Rachiu cu parfum de femeie – crime asezonate*, Editura Capitel, București, 2004, p.181)

“Cred că e pe drumul pe care l-am apucat în viață, cel mai greu, înotând de unul singur, fără nici un ajutor, iar cel de lângă mine, poate toți de lângă mine, în barcă [.]”

(Bujor Nedelcovici, *Somnul vameșului*, vol. I, p.43)

Full stop appears as well before independent simple or complex sentences introduced by the conjunction *și*, when it does not have its usual role of coordinating conjunction, but suggests the uninterrupted succession of certain actions. (With this role the conjunction *și* appears especially in the narrative style).

“[Și] ațipi iar, până la anunțul că au ajuns la Frankfurt – legănată mai întâi de pacea dată de misiunea îndeplinită, cum își spuse cu vanitate de veche activistă, și scăldată lasciv de efluvii parfumate, împletite cu imaginea unui bărbat fercheș din shop”.

(Tatiana Slama- Cazacu, *Rachiu cu parfum de femeie – crime asezonate*, Editura Capitel, București, 2004, p. 75).

“[Și] cu o mândrie pe care nu și-o putea ascunde, m-a condus, ținându-mă de mână, dintr-un colț al odăii în altul, din baie în micul colț- sufragerie, explicându-mi ce mobile trebuiau cumpărate și unde urmau să fie agățate lustre și aplici”.

(Ștefan Baciu, *Mira*, Editura Albatros, București, 1998, p.85)

“[Și] pui crumpenile –acolo, și sare și chiperi. Și face rântaș, tot faci rântaș cu ceapă, și cu... când îi aproape hiearte, le bagi paprică. [Și] supa de chimen tot așa o faci, tot cu rântaș... [Ș] -apoi prăjești pită, și pui peste pită ... oo ! i foarte bună!”

(Anca Hartular, *Merem la America*, Editura Fundației Culturale Române, București, 1996).

*“Și fiecare vers e o secundă
din viața pentru care
din hăurile albe
mă voi întoarce*

*Și fiecare cuvânt
încolțit în pergamentele anului
va fi mâine poveste*

*Și fantasmale își vor continua
Călătoria pe ape”*

(Simona Nicoleta Lazăr, *Corabie spre Magonia*, Editura Semne, București, 1998, p.32)

“Și le-au zis lor în zioa aceea după ce au însărat”.

(Biblia București, *Evanghelia lui Marcu*)

The fragmentation of a sentence can occur both in the case of coordination and in the case of subordination.

In the case of coordination, the fragmentation can concern a complex sentence made up of two main sentences:

“Asta fusese teribil. Sentimentele unei rațiuni concentrate într-o singură poantă. Toți Popeștii au râs. Am vorbit peste râsetele lor. Minunate bancuri, toate. Dar acum să ne oprim. Destul”.

(Petru Popescu, *Întoarcerea*, Editura Nemira, București, 2001, p.350)

or of several subordinate clauses of the same kind, depending on the same main clause:

“Rușinea era un sentiment uluitor: în permanentă schimbare. Ca și Proteus, zeul grec care putea lua orice formă, rușinea se putea ascunde înăuntrul oricărui alt sentiment: durere, pierdere, teamă, confuzie, iubire. Putea să pătrundă în ele, devenindu-le adevărata substanță. Mi-era rușine că fratele meu murise și nu putusem face nimic pentru el. Mi-era rușine că mă temeam de regimul sub care trăiam. Nu-mi era limpede cum să sper, cum să trăiesc, ce să fac și îmi era rușine de această confuzie. Hormonii mei începuseră să se agite, și-mi era rușine. Îmi iubeam părinții, dar îi socoteam slabi și nerealiști și vrednici de plâns și-mi era rușine. Rușinea doare la orice vârstă, dar cel mai tare doare la tinerețe. Toate celelalte sentimente mi se înecau în mlaștina rușinii. După o vreme, mi s-a părut că-mi merit rușinea. Eram prins, eram bicisnic. Uitați-vă la mine.”

(R. Popescu, *Întoarcerea*, Ed. Nemira, București, 2001, p.99)

Similarly, any subordinate clause can be separated from the sentence it determines by means of a full stop:

Uniți-vă pentru înfrățire și pace [...] Ca să aibă în sfârșit răgaz neamurile șă-și aducă fiecare tributul de bine la progresul umanității. (Sadoveanu, E. 32)

A full stop is used in the following situations:

- After enunciative sentences:

a) which are independent:

Era liniște împărătească [...] (Galaction, O. I 167)

b) after complex sentences made up of coordinated enunciative sentences:

El sări din căruță, desprinse caii pe de lături și plecă spre mulțime [...] (Slavici, O. I 215)

c) after complex sentences made up of enunciative sentences in a relation of subordination:

Că să nu mai rămâie repetent și aul acesta, mam-mare, mamița și tanti Mița au promis tânărului Goe să-l ducă-n București [...] (Caragiale, O. I. 267)

At the end of an optative clause or at the end of a complex sentence made up of clauses that determine an optative clause, when the tone is not exclamative:

Floricica fagului

Închinar-aș și n-am cui [.]

(vol. *Balade populare*, ESPLA, București, 1954)

After dubitative enuntiative sentences:

“D.D: nu aruncam pe stradă o hârtie până nu găseam un coș și nu NU m-am civilizat în Germania [.] Am venit civilizată și-aȘA am rămas [.]”

(Laurenția Dascălu- Jinga, *corpus de română vorbită (CORV)*, Eșantioane, editura Oscar Print, București, 2002, p.134).

At the end of certain imperative sentences or of a complex sentence subordinated to an imperative sentence, when they are uttered on a neuter tone that attenuates their imperative character:

“Aduceți un ulcior

De apă de sub stâncă

Să sting pojarul meu de dor

Și jalea mea adâncă [.]”

(V. Alecsandri, *Peneș Curcanul*, în ciclul *Ostașii noștri*, în vol. *Poezii*, Cartea Românească, București, 1927 (cu introducere, glosar de Gh. Adamescu), 296 p.).

At the end of a complex sentence made up of an exclamative sentence followed by subordinate clauses – as by the end of the sentence the exclamative tone is lost:

Ce n-aș fi dat să mă lase profesorii în pace, ca să învățesc degetele mari, unul împrejurul celuilalt, din ce în ce mai repede, din ce în ce mai încet, după cum lecția curgea mai repede sau mai pe gândite [.] (Delavrancea, H. T. 55)

At the end of an indirect interrogative sentence:

L-am întrebat ce are de gând să facă cu viața lui.

As far as the punctuation of word groups and simple and complex sentences placed between brackets is concerned, two situations can be encountered:

a) when the brackets appear at the end of a simple or complex sentence, the full stop appears after the brackets:

Numeralul ordinal își păstrează totdeauna articolul posesiv: a cincea sesiune, sesiunea a cincea (nu sesiunea a cincea) [.]

b) When an independent simple or complex sentence is entirely between brackets, the full stop is placed inside the brackets:

Unele substantive au o formă deosebită și pentru vocativul în –e substantivele masculine și în –o cele feminine. (Alteori însă forma de vocativ este identică cu cea de nominativ-acuzativ: frate, mamă [.]

No full stop appears after the titles of books or literary or musical works. At the same time, no full stop appears after forms of address (in letters, speeches etc.); as the nouns are usually vocative in such forms, after them a comma or an exclamation mark is used.

Full stop is used after the following abbreviations: abbreviations formed of the first letter from the beginning of the word (O [.] N [.] U [.] S [.] U [.] A [.]), as well as those formed of the first syllable of the letter plus the consonant or the group of consonants the second syllable begins with (*cap* [.] for *capitol*, *op* [.] *cit* [.] for *opera citată*). In these cases, the full stop is not a punctuation mark anymore, as it no longer marks a break. It is an orthographic sign, used in the place of several letters that are not written.

No full stop is used after the abbreviations formed of the first and the last letters of the word (*d-ta*), or after abbreviations like *Tarom*, *Romarta*, as they have been assimilated to nouns.

Similarly, the symbols or abbreviations in chemistry, physics, mathematics (*O*, *H*, *km*, *l*, *kg*), and the cardinal points (*N*, *S*, *E*, *V*) are written without any full stop, according to the tradition.

“Se numeau *Frontul Unității Naționale, FUN, sau Frontul Unității Socialiste, FUS* (ce-i mai făceau să rădă aceste acronime pe prietenii mei din ambasada Americii și să se întrebe dacă *FUS* însemna “fuss” [agitație] sau “fuse” [fitil!])”.

(R. Popescu, *Întoarcerea*, Ed. Nemira, București, 2001, p.169)

1.3. Exceptions from the rule:

1. 3.1. Often a full stop appears after book titles.

Șăineanu Lazăr, Dicționar universal al limbii române [.]

Noua dietă cu cartofi [.]

Cum îngrijești pianul vopsit [.]

Din binefacerile propolisului [.]

Din capcanele căsniciei [.]

(*Libertatea pentru femei*, nr.8, 25.02.2008)

These are titles found in the above-mentioned magazine.

Concerning the length of the sentence that ends with a full stop, it can appear after short complex sentences, subordinate clauses, verbless clauses. The authors determine the length of the sentence, so that a full stop may mark as well the end of a long or short complex sentence, or of a sentence without a predicate, of a sentence which can be more or less well built.

The accumulation of full stops for different situations is a punctuation phenomenon that constitutes another point of departure in our research, and we will try to explain all the situations we encountered.

1.3.2. The weight of the full stop in advertising

Full stops have a significant weight in an advertisement. Mainly non-verbal, the audio-visual advertising message uses a linguistic text of small dimensions:

Eva Hertzigova și parfumul „BU” [.]

Larry Hagman și LUKOIL [.]

Adrian Ilie și mezelurile CAMPOFRIO [.]

Claudia Schiffer și produsele cosmetice L’OREAL [.]

Sau printr-un singur verb sau nume, urmat de punct:

Cina [.]

Cazare [.]

Jocuri [.]

Plimbări [.]

Integrare [.] *Jocur* [.] *Premii* [.] *Distracție* [.] (*Libertatea pentru femei* nr.8 /25.02.2008,

p.45)

The advertisements endeavor to highlight the best qualities of the firms that are advertised.

The journalist uses short expressions, formed of verbs or nouns, to which the full stop gives an affirmative character.

Or some longer expressions, with verb or elliptical may be used:

“ 1 Gust atât de fin [.]

1 Zâmbet de 1000 de cuvinte [.]

Nescafé [.]

1 Moment. 1 Nescafé” [.]

(*Libertatea pentru femei*, nr.8, 25.02.2008, p.43)

Here, longer clauses alternate with shorter closes to the point, and in both cases the full stop confers an affirmative character.

1.3.3. The full stop suggests an assertive enunciation.

Assertive enunciations are used as prototype in communication when performing acts of representation, the speaker guaranteeing for the truth expressed through them:

“Întrebarea o liniști pe Tana. Plecarea era deci acceptată. În privința tatălui nu-și făcea probleme”.

(Mariana Sipoș, *Mersul pe ape*, Editura Eminescu, București, 1996, p.621)

In a non-specific way, assertive enunciations can be expressed as well by means of rhetorical interrogative constructions:

Câți mai știi astăzi ce-a fost în Piața Universității?

An assertive character is specific as well for the enunciations by means of which speech acts of requiring information are achieved, which are introduced using verbs like: *a se interesa*, *a întreba*: *Am întrebat dacă se mai ține Simpozionul.*

There are as well some assertive enunciations which function within other speech acts, for instance, the directive acts, by means of which the speaker intends to determine the interlocutor to act in a certain way: *Ei, poate îmi spui și mie adevărul! E bine să-mi explici acest lucru [.]*

1.3.4. Full stops can mark the end of some word groups that are equivalent to independent clauses:

“Strada pe care urma să ne mutăm curând lega nordul Bulevardului Sunset de Sunset Strip. Un vid ciudat impregna Sunset Strip, chiar și atunci când era aglomerat. Șiruri de mașini. Etalare de trupuri. Nicio atingere, nicio întâlnire”.

(Petru Popescu, *Întoarcerea*, Ed. Nemira, București, 2001, p.42)

“... Riscul vieții și o tentație a morții. O autoagresiune și o ispită de autodistrugere. Ispita de a-mi simți limitele spirituale și de rezistență a corpului. Sfidarea pericolului. Un act narcisiac... Dar aș mai adăuga: o revanșă împotriva celor care m-au umilit și eliminat din corpul social; un act de libertate strigat pe marginea prăpastiei. Și în special: un protest. O revoltă. (...) Exilul meu se află între Oroare și Extaz.”

(Bujor Nedelcovici, *Jurnal infidel*, Ed. Paralela 45, București, 2002, p.54)

1.3.5. Full stops can mark the end of some words that are equivalent to independent clauses:

“-Bine, cam greu, dar am să-ncerc. Însă nu-ți promit să-i ghicesc chiar pe toți...”

-Rămâne de văzut. Putem începe?

-Da [.]

-Atunci, start! Ține-te bine! Scutură-lance [.]

-Foarte simplu [.] Shakespeare!

-Leu Subțirel, continuă Veronica.

-Păi ăsta trebuie să fie Lev Tolstoi [.]

-Foarte exact [.] Cine este Gheorghe Spălătorul?

-George Washington!

-Dar Gheorghe Tufiș?

-Tot un președinte american: George Bush.

-Maximum de amărăciune...

-Maxim Gorki [.]

-Cizmuliță...

-Caligula [.]

- Cătun [.]

-Hamlet [.]

-Ion Buchet [.]

-Johan Strauss [.] Dar Strauss în germană mai înseamnă și struț. Așa că putem traduce și Ion Struț, nu? Întrebă Florin mustăcînd.

-Desigur [.] (...)”

(Cristian Petru Bălan, *Zborul destinului*, Ed. Nemira, București, 2003, p.177)

1.3.6. The “cold” full stop

If so far we have dealt with a “positive” mark, in which case the sentence is finished, the cause known, the truth shown, on the contrary the “cold” full stop shows the narrator’s indifference, either calculated or not. He presents the events “coldly”.

“Văzând toată mizeria asta, o licărire de îndrăzneală încolțise din frica mea. Însăpământătorii securiști erau de fapt niște oameni fără vreo însușire deosebită. Tot așa cum erau și proști, eficienți doar prin număr și prin aparatele lor de spionare. Puteam fi deci mai deștept decât ei.

Dar teama a continuat să fie mai mare decât curajul. Și mai fuseseră două lucruri care mă umiliseră adânc. Primul a fost faptul că ofițerul menționase, schimonosindu-și fața într-o expresie de compasiune, moartea fratelui meu geamăn.

Știa, bineînțeles, că știa. Era, ca tot restul, trecută în dosarul familiei.

“Frumos flăcău. Arăta exact ca tine, nu? Înalt ca un copac tânăr. Ce anume l-a doborât de fapt?”

Imaginea pe care o folosise, intenționat sau nu, părea o batjocură crudă a durerii mele.

“Poliomielită”, am spus, prăbușit sub un sfânt sentiment de trădare. Politica era profană. Amintirea fratelui meu era sacră”.

(R. Popescu, *Întoarcerea*, Ed. Nemira, București, 2001, p.69)

“În plan material, Vlad este, la început, tot așa de sărac precum Iov: nu are casă și nici posibilitatea de a-și continua studiile printr-un doctorat. Nimeni nu-l ajută, nici măcar sora lui. Îndeplinește cele mai penibile munci, locuiește într-un lagăr de refugiați. Umilințele se succed într-un carusel năucitor.”

(B. Nedelcovici, *Îmbлъnzitorul de lupi*, Ed. Eminescu, București, 1997, p.6)

1.3.7. A characteristic we have noticed concerning modern poetry is the total lack of punctuation, which is, among other things, a proof of the non-conformism of our contemporary poets.

“după bătălii

răsare uneori aurora cârpacilor

proprietarul de înger e mâncat de proprietarul de sondă

țăranul mulge capra îndrăcită a civilizației

bătrânii miopi nimeresc în tablouri

iarba e scoasă la licitație

păunii sunt interziși pentru indecență

zilele ca niște vite se umflă de retorica măcelarilor

pielea leului sperie un copil dar nu izgonește

musca guralivă

cei ce suflă-n trompete nimicului

consumă aerul strigătului meu

și nu mă mângâie ironia spânzuratului

care scoate limba la Dumnezeu”

(Mircea Dinescu, *Uneori*, 1979)

“un zâmbet ca un cui violaceu în palmă după ce

am părăsit după o vreme arta înaltă a descrierii

întunericul viața noastră fără brațe (emblema coboară

pe fluviul larg) lecția mea: o tu simplitate plină

de respect

și mai târziu să cobori cu un zâmbet ca un cui

*violaceu în palma larg desfăcută și zâmbetul
să se ascundă totuși în gestul care nu mai poate fi
făcut a doua oară*

*pentru că nu poate fi vorba despre iertarea crimelor
ci numai despre macul îngropat care se cațără
și plânge*

*sau despre femeia palidă pierzându-se într-o dimineață
luminoasă în lanul de porumb – sandale
înalte pe drum cizme albastre”*

(Virgil Mazilescu, *Lecția mea: o tu simplitate*, 1979)

*“PeOaze bolnave de fire cu porumb
bolnave de iriși și de crizanteme
heraclitene sfere ninse, gene
pori pe mecanismul unui Vis Închis
deci
spre a deschide cu închisa cheie
în iaz de lumină salcie lactee
să-și contemple Timpul
cearcănele verzi
acvila revine-n locul unde pierzi”*

(Daniel Turcea, *Poem didactic*, 1970)

*“Fragilitatea orelor
deasupra golului dintre astre
(inima lumii bate în contratimp)*

*în aspru tangaj cochilia nopții
spintecă tăcerile vaste*

*uriașă algă vorace
povestea de-o vreme nu se mai toarce”*

(Simona Nicoleta Lazăr, *Algă vorace* în vol. *Toamnă în Ccasiopeea*, Editura Ager, București,

p.47)

*“Eram complici cu foetusul unui gest
suspendați
între cele două guri ale nopții*

*(câini de ceață recitau sonete
în întuneric)*

*noi aveam vânt între degete
și câte un ban de argint ne dansa
pe pleoape”*

(Simona Nicoleta Lazăr, *Complicitate* în vol. *Corabie spre Magonia*, Editura Semne, București, 2002, p.57)

“Tălpi îngerești ispitei trec pragul
vița o casă de modă-și deschide
un număr impar cu doi se divide
și-n poala nimicului se gudură magul

mâine e o taină încărunită
dincolo de ușa transparentă a sorții
stihuri din palida carte-a nemorții
pe coridoare aprozii recită”

(Simona Nicoleta Lazăr, *Taină încărunită* în vol. *Corabie spre Magonia*, Editura Semne, București, 2002, p. 60)

At the most superficial level of these texts, we can note the lack of punctuation marks (except the breaks; those breaks that appear under the form of a dash are not closed) and the lack of capital letters, there where the meaning would require them.

In the end of our presentation of the full stop, we cannot leave aside the idioms that contain the word “punct”:

- “-cu aceasta punct! = gata, s-a isprăvit!
- a pune punctul pe i = a preciza, a sublinia ceea ce este esențial
- pe puncte = pe rând, în anumită ordine
- punct de plecare = locul de unde pleacă cineva
- punct nevralgic = partea spinoasă a unei probleme
- a fi pe punctul de a... = a fi gata de..., a fi pregătit să...
- din punct de vedere = în privința, sub raportul
- din punctul de vedere al... = după felul cum privește cineva lucrurile...
- din punct în punct = din fir a păr, pe larg
- a fi pus la punct = a fi aranjat, bine îmbrăcat
- a pune (pe cineva) la punct = a-i da cuiva o lecție de bună-cuviință
- la punct = la momentul potrivit
- a ajunge într-un punct mort = a ajunge într-un impas
- punct cardinal = fiecare din cele patru direcții principale ale orizontului
- punct de ochire = țintă
- până la un punct = până la o limită
- punct de tangență = de atingere, legătură
- punct medical = serviciu medical organizat
- punct tipografic = unitate de măsură pentru lungime folosită în tipografie
- punct de topire = valoare a unei mărimi, temperatură la care se produce un anumit fenomen
- punct de onoare = lucru, autoritatea, onoarea cuiva
- până la ce punct = în ce măsură, până unde
- punct mort = situație fără ieșire”

“Suntem români și punctum” / We are Romanians and *punctum* (Mihai Eminescu) – this expression belonging to Mihai Eminescu is the motto of the newspaper *Țara* from Chișinău, which appeared just after the fall of communism.

The punctuation achieved by the full stop, marking a descending intonational pattern, characteristic of the assertive enunciations, does not reflect the melodic variety by means of which this pattern is achieved, depending on the presence or absence of a negation (*Atunci nu era nimeni acasă*

[.], *Atunci Maria era acasă* [.]), depending on whether the negation *nu* or another negative component of the enunciation is emphatically highlighted (*Atunci **nu** era **nimeni** acasă* [.]) etc.

The full stop marks only the intonational contour of “closure” of the enunciation; the preceding sequence, in the case of complex enunciations, can be uttered using different pitch height variations, which do not appear as being marked by means of punctuation.

Punctuation can mark the breach of some syntactic rules, with the intention of creating emphasis effects.

For instance, the full stop can mark the fragmentation of a simple or complex sentence by means of the intonation, sometimes even by means of a break, highlighting the units isolated from the clause they depend on:

O să-l vizitez [.] **Mâine** (sau **Când o să pot**), *O să-l vizitez mâine* (sau *când o să pot*).

Comparing the texts, we realize that they differ in point of intonation.

Their distinctive feature is the *intonation*.